ఇది జరిగింది పూర్వకాలంలో కాదు-

ఇప్పుడు...ఈనాటి అణుయుగంలో

...

అది పల్లెటూరు కాదు.

పేరుపొందిన పట్టణం.

ఆ స్థలం రచ్చబండకాదు-ఆధునిక నాగరికత అడుగడుగునా తొణికిసలాడే క్లబ్.

అక్కడ చేరినవాళ్ళు మోతుబరి రైతులుకారు.

దేశవిదేశాల్లో పెద్ద పెద్ద డిగ్రీలు తీసుకున్న విద్యాధికులు-

అందరూ ఒక్కసారి గుండె బాదుకున్నారు...

ఒక్క కంఠంతో పలికారు!

"ఎంతపని జరిగింది!"

ఒకరి ముఖం ఒకరు చూసుకున్నారు ...ఒక్కొక్కరి ముఖంలో ఒక్కొక్క రకమయిన భావం...

కొందరి ముఖాల్లో కుతూహలం... మరికొందరి ముఖాల్లో ఏదో భయం... కొన్ని ముఖాల్లో ఏదో ఆశాభంగం... మొత్తంమీద అందరి ముఖాల్లోనూ అద్దంలోలాగ కనిపిస్తున్నది కసి...

"ఛీ! ఛీ! పాడురోజులు! మరీ బరి తెగించిపోయారు! పెళ్ళికి విలువేలేకుండా పోయింది-" అంటూ వాపోయాడు పరమేశ్వరశాస్త్రి...

"ఒక భార్య ఉండగా మళ్ళీ ఆవిడెలా పెళ్ళిచేసుకుందయ్యా!" అని ఆశ్చర్య పోయాడు రాజారావు.

"చూస్తూఉండు! ఈ వన్నెల విసనకర్ర నాలుగురోజుల్లో మూటాముల్లె సర్దుకుని వెళ్ళిపోకపోతే నాపేరు కాశీపతి కాదు-" జోస్యం చెప్పాడు కాశీపతి.

"మొగవాడి దౌర్జన్యం! అగ్నిసాక్షిగా పెళ్ళిచేసుకున్న భార్యను వదిలి మరో దాన్ని తెచ్చుకున్నాడు. ఇప్పుడు ఆవిడ గతి ఏంకావాలి?" పురుషజాతిమీది కోపంతో పళ్ళునూరింది, మిస్ వనజాక్షి..

"ఇదే ఆడదయితే, ఇన్నికాదు, మరెన్ని కష్టాలొచ్చినా ఇలా చెయ్యగలదా?" ఉసూరుమనిపోయింది, మిసెస్ సోమశేఖరం.

మిత్రబృందంలో ఇంతటి ఆందోళనను లేవదీసిన కథానాయకుడు ... క్లబ్‌లో 'జగన్'గా ఇంటిదగ్గిర 'జగ్గు'గా ఆఫీస్‌లో జగన్నాథంగా వ్యవహరింపబడే వ్యక్తి చిరునవ్వుతో వచ్చి కూచున్నాడు....

ఆ చిరునవ్వుచూస్తే వాళ్ళందరికీ వొళ్ళు మండిపోయింది. ఇంతచేసి అతి మామూలుగా ఎలా నవ్వుతున్నాడో చూడు!

"ఏమిటోయ్ సంగతులు!" కదిలించాడు శాస్త్రి.

"మీరే చెప్పాలి!"

"మాకేముంటాయోయ్! అడ్వెంచర్స్ మాచేతకాదు." దెప్పాననుకున్నాడు రాజారావు...

"నేను చేసినపని మీకు 'అడ్వెంచర్' లా తోస్తోందా! ఇంత సామాన్యమైన విషయం..." నిజంగా ఆశ్చర్యపోయాడు జగన్...

"చాల్లే! సామాన్యమైన విషయంట! ఎలా ఉంది కొత్తకాపురం?" కుతూహలం పట్టలేక అడిగేసాడు కాశీపతి, తన జోస్యం ఎన్నాళ్ళలో నిజమవుతుందో తేల్చుకోవాలని...

"పాతకాపురంలాగానే ఉంది..."

మామూలుగా అన్నాడు-జగన్ సమాధానంకోసం వొళ్లంతా చెవులు చేసుకొని కూర్చున్న మిసెస్ సోమశేఖరానికి చాలా ఆశాభంగం కలిగింది.

"ఆమాత్రందానికి మళ్ళీ ఎందుకు పెళ్ళిచేసుకోవటం?"

జగన్ చిరునవ్వుతో "కొత్త అనుభవాలకోసం కాదు?" అన్నాడు.

వొళ్ళుమండింది మిసెస్ సోమశేఖరానికి!

"అయితే పాతకాపురంలోనే ఉండచ్చుగా!"

"కాపురంలా ఉన్నన్నాళ్ళూ అలాగే ఉన్నాంగా! కాపురం కాపురంలా ఉండదని తేల్చుకున్నాకే విడిపోయాం!"

"విడిపోయాం, - అనకండి-వదిలేసా నని అనండి..." అక్కసుగా అంది మిస్ వనజాక్షి...

"సారీ! అలాగే అనాలి కాబోలు! రాధకూడా అలాగే అనమంది..."

"రాధ అంటే నీ మొదటి భార్యనా?"

తెలిసిన విషయాన్నే మరోసారి అడిగాడు రాజారావు.

"ఒకప్పటి భార్య!"

సరిదిద్దాడు జగన్...

"ఆహా! ఏలాంటి మాటలు వింటు న్నాను!" తలకొట్టుకున్నాడు పరమేశ్వర శాస్త్రి...

"ఇంతకూ నువ్వు రాధతో ఈ విషయం మాట్లాడావన్నమాట!" కాశీపతి కుతూహలంగా అడిగాడు...

"ఆవిడతో మాట్లాడకుండా ఇలాంటి విషయం ఎలా పరిష్కరించుకోగలను!" ఆశ్చర్యంగా అన్నాడు జగన్.

"పాపం, ఆవిడ ఎంత ఏడుస్తోందో?" జాలిపడింది మిస్ వనజాక్షి.

"ఇప్పుడు ఏడవటంలేదు. కానీ, మీ లాంటివాళ్ళు ఎవరైనా పరామర్శకి వెళితే తప్పకుండా ఏడుస్తుందిట! అలా ఏడవక పోతే బాగుండదుట!" కొంటెగా అన్నాడు జగన్.

ఎర్రగా చూసింది వనజాక్షి...

"ఇంతకూ మీరెందుకు విడిపోయా రయ్యా! ఆవిడను అనుమానించావా?" కాశీపతి ప్రశ్న.

"పనిలేకపోతేసరి!"

"పోనీ, ఆవిడ నిన్ను అనుమా నించిందా?"

"ఆవిడకి ఇలాంటివేవీ పట్టవు!"

"బాగానే ఉంది. నువ్వు ఆవిడని తిట్టి, కొట్టి బాధించే దుర్మార్గుడివి కాదే!"

"బాధ కలగాలంటే పురాణాల్లోలాటి రాక్షసులయి ఉండాలా? మన బ్రతుకు మన మనసుకు నచ్చినట్టుగా లేకపోతే అదికూడా బాధే!"

"అంతమాత్రానికే విడిపోతారా? సర్దుకోవచ్చుగా!" జగన్ మాటలు అసలు కొరుకుడు పడక అడిగేసింది మిసెస్ సోమశేఖరం...

"విడిపోయి సుఖపడగలిగే అవకాశా లున్నప్పుడు సర్దుకుని అవస్థపడవలసిన అవసరమేముంది?"

"ఇంత అన్యాయమా?" పరమేశ్వర శాస్త్రి ఆవేదన...

"ఇందులో అన్యాయమేముంది? మన బ్రతుకు మన చేతుల్లో ఉంది. నేను సుఖ పడాలని నిర్ణయించుకున్నాను! సుఖపడు తున్నాను!"

అక్కడున్న అందరికీ ఈ మాటలు అతి దారుణంగా వినిపించాయి. 'నేను హత్యచేస్తున్నాను-' అన్నప్పటికంటె ఘోరంగా వినిపించాయి...

"అసలేం జరిగిందో చెప్పు!"

కుండపగలకొట్టినట్లు అడిగేసాడు కాశీపతి.

"ఏముంది చెప్పటానికి! ముగింపు ఇది కాదేమో కాని కథమాత్రం ఇంచు మించు అందరి కథే! ప్రస్తుతం మనం ఉంటున్న సాంఘికవ్యవస్థలో పెళ్ళికాక ముందే అమ్మాయీ, అబ్బాయీ కలుసు కుని ఒకరి నొకరు పూర్తిగా అర్థంచేసు కోవటానికి లేదు. నాబోటి వాళ్ళెవరైనా అందుకు ప్రయత్నిస్తే అర్థంమాట దేవుడెరుగు! అభాండా లెదురవుతాయి. రాధా నేనూ ఒకరి నొకరం పూర్తిగా అర్థంచేసుకోకుండానే పెళ్ళిచేసుకున్నాం! కొన్నాళ్ళు బాగా గడిచినా, రాను రాను మా భావాలు అనేక విషయాల్లో పరస్పర విరుద్ధం అని గ్రహించాం! రాధకు విసు గొచ్చి వాళ్ళింటికి వెళ్ళిపోయింది. ఇంతలో నాకు మాలతితో పరిచయమయింది... మాలతి నన్ను పెళ్ళిచేసుకుంటానన్నది. రాధదగ్గరకు వెళ్ళి ఈ విషయం చెప్పాను..."

"చిక్కగా పేడనీళ్ళు కలిపి ముఖాన జల్లిఉంటుంది..."

మధ్యలో అడ్డుకుని అంది మిస్ వనజాక్షి...

వనజాక్షికి గుండెలు ఝల్లుమనిపి స్తోనే ఒళ్ళు మండించేలాగ అల్లరిగా నవ్వాడు జగన్...

రాధ మనసు పన్నీరులాంటిది. పేడ నీళ్ళు జల్లలేదు. పరిస్థితి అర్థంచేసు కుంది...''

"ఆడది? ఏంచేస్తుంది?" నిట్టూరుస్తూ అంది మిసెస్ సోమశేఖరం.

"అవును. రాధకూడా అదే అంది! నేను ఆడదాన్ని, విడిపోవాలనే ఆలోచన నాకెప్పుడో వచ్చింది. అయినా ఏంచెయ్యలేకపోయాను. అలా చేస్తే నన్ను సంఘం బ్రతకనివ్వదు. ఇప్పుడు మీరే దారితీసారు. ఇంక నాకు బోలెడు సానుభూతి! మెనీ థేంక్స్! అంది..."

"విడిపోయి ఏంచేద్దామని'" మిన్ను విరిగి మీదపడినంత దిగ్భ్రాంతితో అడిగింది మిసెస్ సోమశేఖరం...

"కొన్నాళ్ళు, మీ అందరినీ సాను భూతి చూపించనిస్తుందట!... ఆ సాను భూతితో తన శీలం పెంపొందించుకుని ఆ తరువాత తనూ తనకు తగిన వాణ్ణి పెళ్ళిచేసుకుంటుందట!"

''పెళ్ళి చేసుకుంటుందా? ఒకసారి పెళ్ళయి మొగుడొదిలేసిన ఆడదాన్ని ఎవరు చేసుకుంటారు?"

ఆత్రంగా అడిగింది మిస్ వనజాక్షి.

"రాధ అందమైనది. చదువుకుంది. డబ్బుకూడా ఉంది. ఇన్ని క్వాలిఫికేషన్స్ ముందు ... మొగుడొదిలేసిన ఆడదనే డిస్‌క్వాలిఫికేషన్ కరిగిపోవచ్చు! లేదా సంఘం చూపే సానుభూతితో అదికూడా మరో క్వాలిఫికేషన్ కావచ్చు! ఏం చెప్పగలం?"

ఏమీ చెప్పలేకపోయారు ఎవ్వరూ... మళ్ళీ జగన్ అన్నాడు...

"రేపు ఆదివారం. నేనూ మాలతీ మీకందరికీ పార్టీ ఇస్తున్నాం. మీరంతా తప్పకుండా రావాలి..."

అందరూ తలలూపారు. అది అంగీకారంగా తీసుకుని వెళ్ళిపోయాడు జగన్.

అతడలా తిరగగానే ''ఇంతోటి పెళ్లికి పార్టీ ఒకటి! ఎంత ఘోరం!" అన్నాడు పరమేశ్వరశాస్త్రి.

అది ఘోరమనే సంగతి అందరూ ఒప్పుకున్నారు. అందుకే ఆరాత్రి ఎవరికీ నిద్ర పట్టలేదు. కలతనిద్రలో రకరకాల కలలు...

నాగవేణి వేశ్యల కుటుంబంలో పుట్టింది. ప్రొహిబిషన్ ఏక్ట్ వచ్చాక పోలీసులబాధ పడలేక ఒక మంచి వాణ్ని చూసి లక్షణంగా పెళ్ళిచేసుకుంది. వాడి సహాయంతో మరొకర్ని నోరెత్తనివ్వకుండా తన వ్యాపారం దర్జాగా చేసుకుంటోంది...పరమేశ్వరశాస్త్రి నాగవేణి దగ్గిరకు వెళ్ళాడు. నాగవేణి చిరునవ్వుతో ఆదరించింది...

"వేణీ! నా భార్య ఒట్టి రోగిష్టిది. నువ్వు నాదగ్గరే ఉండిపోరాదూ! నీ కేలోటూ రాకుండా చూస్తాను" అన్నాడు శాస్త్రి.

నాగవేణి వయ్యారంగా కళ్ళూ, ముక్కూ తిప్పుకుని ''అంతకంటేనా పంతులుగారూ! కానీ...నన్ను తెచ్చి ఇంట్లో పెట్టుకుంటే మీ పరువేం కావాలి!" అంది.

''పోనిస్తూ వెధవ పరువు! మానవ జీవితమంతా కలిసి నిండా నూరేళ్ళు లేదు. ఇందులో వాళ్ళకోసం, వీళ్ళకోసం ఎంతని తగలబెట్టుకోనూ! వచ్చెయ్యి''

తప్పకుండా వస్తాను పంతులుగారూ! ఒక్కణ్ని నమ్ముకుని బ్రతకటం నాకు మాత్రం సుఖంకాదా!''

పరమానందంతో అంది నాగవేణి.

అదిరిపడి లేచాడు పరమేశ్వరశాస్త్రి. గుండె ఇంకా దడదడలాడుతోంది! అమ్మయ్య! ఇదంతా కలే కదా! నాగవేణితో పట్లిగ్గా తను సంసారం సాగిస్తే ఇంకేమైనా ఉందా? నలుగురిలో మళ్ళీ తను తలెత్తుకోగలడా? పరువు ప్రతిష్టలు పోయాక ఎందుకొచ్చిన బ్రతుకిది! ఛీ! ఛీ! పాడుకల! పీడకల!

లేచి కాళ్ళూ చేతులూ కడుక్కుని మంచినీళ్ళు తాగి రామనామం జపిస్తూ పడుకున్నాడు శాస్త్రి. మళ్ళీ నిద్రరాక

సుమతి ఒకవిధంగా సార్ధకనామధేయురాలే! ఆవిడ భర్త వేశ్యాలోలుడు. ఈవిడ బుట్టలో మొగుణ్ని మొయ్యటం మినహాగా అచ్చు సుమతిలాగే బ్రతికింది. సుమతి భర్తకు కుష్ఠురోగమూ లేదు. ఏ రోగమూ లేదు. ఒక్కటే పెద్దరోగం... పొగరుమోతురోగం. సుమతి శాంతంగా అన్నీ సహించటానికి సిద్ధపడ్డా సుమతి అన్న శంకరం మాత్రం సహించలేకపోయాడు. ''వెధవ కాపురం లేకపోతేనేం?" అని సుమతిని తీసుకొచ్చేసాడు...కాలేజీలో చేర్పించాడు. సుమతి బి. ఏ. పాసయింది. మొదట్లో కొంచెం దిగులుగా ఉండేది కాని, ఇప్పుడు ఎదురుతిరిగి బ్రతకటంనేర్చేసుకుని చిరునవ్వులు చిందిస్తూ కళకళలాడుతూ ఉంటుంది. సుమితి ఏప్పుడు కనిపించినా చూపులు తిప్పుకోలేదు రాజారావు...సుమతి చిరునవ్వు నవ్వి తల వంచుకుని వెళ్ళిపోతుంది.

"సుమతీ! నిన్ను ప్రేమిస్తున్నాను-" అన్నాడు రాజారావు తెగించి.

సుమతి తడబడలేదు. పారిపోలేదు. వెకిలిగా నవ్వలేదు. నిదానంగా స్థిరంగా సమాధానం చెప్పింది...

''నాకు మీరంటే దురభిప్రాయం లేదు. మీరు నన్ను పెళ్ళిచేకోగలిగితే మిమ్మల్ని సుఖపెట్టి నేకు సుఖపడగలను...''

''పెళ్ళి...పెళ్ళి...'' తడబడ్డాడు రాజారావు.

సుమతి ఆరిందాలా అర్థంచేసుకున్న దానిలా నవ్వింది.

''నాకు తెలుసులెండి! నన్ను పెళ్ళిచేసుకోవటం తేలికపనికాదు. ఇంక ముందు నాదగ్గిర ప్రేమప్రస్తావన తేకండి. లేనిపోని ఉద్రేకాలకు లొంగి బ్రతుకు అల్లరిచేసుకోవాలని నాకు లేదు.''

చిరునవ్వుతోనే చేతులు జోడించింది సుమతి...ఏమి సౌందర్యం!ఏమి సంస్కారం! ఎన్ని జన్మలు తపసుచేయాలి ఇలాంటి స్త్రీ భార్యగా దొరకటానికి?

"సుమతీ! నేను నిన్ను పెళ్ళిచేసుకుంటాను..."

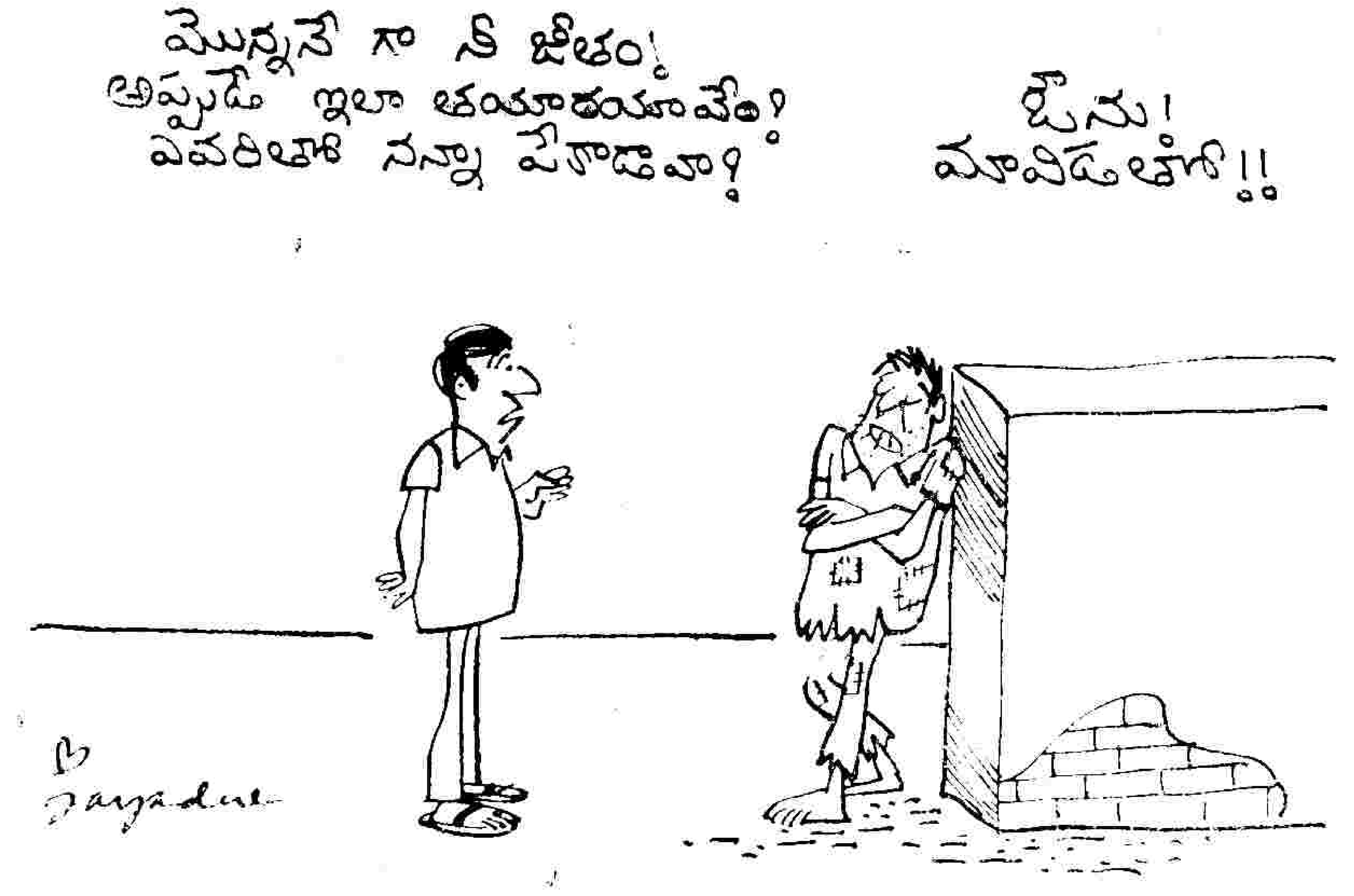

సుమతి నవ్వింది. ఆ నవ్వులో మెరుపులు...ఆ కళ్ళలో మెరుపులు... మంగళ వాయిద్యాలు మ్రోగుతుండగా పదిమంది పెద్దల ఎదుట పచ్చని మాంగల్యాన్ని అంతకంటె పచ్చని సుమతి మెడలో...

అదిరిపడి లేచి కూచున్నాడు రాజారావు.

ఏమిటిది? కలేనా? అయ్యో! అవును. కలే! తను అంత సాహసం చెయ్యగలడా? సుమతి అందమైనదే! మంచిదే! కానీ చూస్తూ చూస్తూ కొన్నాళ్ళు మొగుడితో కాపురంచేసి ఆ మొగుడొది లేసినదాన్ని ఎలా చేసుకోవటం? అబ్సర్డ్!

కానీ, ఆ కలే నిజమయితే, సుమతి తన ఇల్లాలయితే ఎంత కమ్మగా ఉంటుంది బ్రతుకు!

కళ్ళు మూసుకుని మానసికంగా సుమతితో సంసారంచేస్తూ పడుకున్నాడు రాజారావు.

లక్ష్మీపతి కాశీపతి మేనమామ... ఆయనకు ఒక్కగానొక్క కూతురు జ్ఞానాంబిక...కాశీపతికోసమే ఆ పేరు పెట్టారుట ఆ పిల్లకి... జ్ఞానాంబికకి రూపంలేదు, చదువబ్బలేదు. మాటలో... నవ్వులో... కదలికలో...చవటతనంతో ఊగిసలాడుతూ ఉంటుంది. లక్ష్మీపతికి బాగా డబ్బుంది...'నాకూతుర్ని చేసుకుంటావా? బాగా ఆలోచించి చెప్పు. ఆహారంపట్లా, వ్యవహారంపట్లా మొహమాటం పనికిరాదు...దర్జాగా అడిగాడు లక్ష్మీపతి కాశీపతిని.

"అదేం మాట మావయ్యా! నీ మాట ఎప్పుడు కాదన్నాను! ఇందులో ఆలోచించేందుకు ఏముంది?" వినయంగా అన్నాడు కాశీపతి.

ఆ వినయానికి ముగ్ధుడవలేదు లక్ష్మీపతి. గుర్రుమన్నాడు.

''నా మాట కాదనలేక నువ్వు జ్ఞానను చేసుకోనక్కర్లేదు. దానికి లక్ష సంబంధాలొస్తున్నాయి. మేనల్లుడివికదా, అని నిన్నడిగాను. నీకిష్టమయితేనే..."

మేనమావ కంఠంలో విసురుకు కంగారుపడిపోయాడు కాశీపతి.

"భలేవాడివి మావయ్యా! ఇష్టం లేకుండా పెళ్ళిచేసుకోవటానికి నేను పసిపాపాయినా? జ్ఞాన అంటే నాకిష్టం కనుకనే..."

''సరేలే!" ఉద్ధరిస్తున్నట్లు అన్నాడు లక్ష్మీపతి.

జ్ఞానాంబికకూ కాశీపతికీ వివాహ ముహూర్తం నిశ్చయమయిపోయింది. జ్ఞానాంబికను తలుచుకుంటే మనసులో ఏకోశానా ఏలాంటి ఉత్సాహమూ కలగటంలేదు సరికదా, ఏదో విరక్తి కలుగుతోంది కాశీపతికి.

జ్ఞానాంబికతో సంసారం ఊహించుకుంటున్నకొద్దీ ఎక్కడలేని తెగింపూ వచ్చేసింది. ధైర్యంగా లక్ష్మీపతి దగ్గర కొచ్చేసాడు.

"నీ కూతుర్ని నేను చేసుకోలేను!.."

"ఇప్పుడెలారా! ముహూర్తం కూడా నిర్ణయించుకున్నాక...''

"నీకేం మావయ్యా! డబ్బున్నవాడివి. ఏదైనా సాధించగలవు"

"సరేలే! వెళ్ళు!"

జ్ఞానాంబిక తనకు భార్యకాదు. గుండెలమీదినుంచి ఏదో పెద్ద బండ తీసినట్లు ఎంత రిలీఫ్!

కానీ మావయ్య డబ్బు తనకు రాదు! తనూ తన గుమాస్తా ఉద్యోగమూ... ఏదో ఒక పెళ్ళాంతో ఎలాగో బ్రతకచ్చు కాని ఏదో ఒక ఉద్యోగంతో ఎలా బ్రతకటం?

గభాలున లేచికూచున్నాడు కాశీపతి.

తన కల నిజమయితే తనకు మంచిదా? చెడ్డదా? ఏమో! తనకే అర్ధం కావటంలేదు. ఎవరైనా దేవతలు అడ్డుపడి ఈ పెళ్ళి కాకుండా చెయ్యాలే తప్ప తనకు తానై మావయ్యతో ఏమీ చెప్ప లేదు. కానియ్యి! ఏదెలా జరగాలో అలా జరుగుతుంది. అశాంతితో అటునుంచి ఇటు దొర్లాడు కాశీపతి...

కారు డ్రైవర్ సూర్యం! ఎంతో చక్కని రూపం. డిగ్రీలు లేకపోయినా జనరల్ బుక్స్ బాగా చదువుతాడు. ఆ విజ్ఞానం అతని తీరులో కనిపిస్తూ ఉంటుంది. మనసు కూడా ఎంతోమంచిది. ఎందుకోమరి నలభై దాటినా పెళ్ళిచేసుకోలేదు.

''సూర్యం! నన్ను పెళ్ళి చేసుకుంటావా?" ధైర్యంచేసి అడిగేసింది మిస్ వనజాక్షి.

"నా మనసులోనూ ఈ కోరిక ఉంది.

ధైర్యంచేసి అడగలేకపోయాను..." చిరునవ్వుతో అన్నాడు సూర్యం.

"ఏమని పిలవాలి నేను మిమ్మల్ని? 'మేడమ్!' అనాలా? 'వనజాక్షి!' అనాలా? చిలిపిగా నవ్వాడు.

గుండె ఝల్లుమంది మిస్ వనజాక్షికి. ...నరనరంలోనూ ఏదో తీయని ప్రకంపనం ... వణికిపోతూ లేచికూర్చుంది మిస్ వనజాక్షి.

కల! ఒట్టి కల! అంతేలే! లేకపోతే సూర్యం తనకు మొగుడేమిటి? నలుగురూ తనను మిస్ వనజాక్షి అన్నా ఫరవాలేదు కాని మిసెస్ డ్రైవర్ సూర్యం అంటే ఎలా భరించటం? ఛ! ఛ! సిగ్గుచేటు!

మళ్ళీ పక్కమీద వాలిపోయింది వనజాక్షి ... ఎందుకో కడుపులోంచి పొంగివచ్చింది దుఃఖం...కారే కన్నీళ్లను తుడుచుకునే ప్రయత్నం చెయ్యకుండా అలాగే పడుకుంది.

ఇ ం చు మి ం చు పదిసంవత్సరాల తరువాత కవిపించాడు రామం! అతడిని చూస్తూనే నిలువునా వణికింది మిసెస్ సోమశేఖరం. నిలబడలేకపోతుంది. ఎంత నిగ్రహించుకున్నా కళ్ళల్లో నీళ్ళు తిరుగుతున్నాయి. రామం పరిస్థితి కూడా అలాగే ఉంది. తూలిపోబోతున్న మిసెస్ సోమశేఖరాన్ని పొదివి పట్టుకున్నాడు. అతడి గుండెలమీద వాలిపోయింది మిసెస్ సోమశేఖరం! ఎంత శాంతి! ఎంత తృప్తి! ఇలాంటి అమరసుఖానికి తనకు తానుగా దూరమయింది. ఆనాడు తన కులంకాని రామాన్ని చేసుకోవటానికి పెద్దవాళ్ళను ఎదిరించలేకపోయింది. ఈ నాటి వరకూ గుండెల్లో ఆరని మంటతో బ్రతుకుతోంది.

"రామం! నిన్ను వదిలి బ్రతకలేను! -నీతో వచ్చేస్తాను!"

"రాగలవా?"

"రాగలను! ఈ పదేళ్లుగా నిన్ను మరిచిపోవాలని ఎంతగా ప్రయత్నించానో చూడు! ఇప్పటికీ ఈ గాయం ఎంత పచ్చిగా ఉందో? నువ్వు నాకోసం ఇంతవరకూ పెళ్ళి చేసుకోకుండానే ఉన్నావుగా! ఇన్నిరోజులుగా దొంగ బ్రతుకు బ్రతికాను. ఇప్పుడు నాకోసం నేను, ఒక్కసంవత్సరం...ఒక్కరోజు ..పోనీ, ఒక్క క్షణం బ్రతుకుతాను.."

"నీ భర్త...పిల్లలు..."

''ఏదీ లెక్కచెయ్యను. ఎవరూ అక్కర్లేదు! నువ్వు కావాలి! నువ్వు మాత్రమే కావాలి!"

"ఆల్‌రైట్! మనం దొంగతనంగా వెళ్ళిపోనక్కర్లేదు. లీగల్‌గా నీ భర్తకు విడాకులిచ్చెయ్యి. మనం పెళ్ళిచేసుకుందాం!"

విడాకులు! మళ్ళీ పెళ్ళి...

ఒక్క ఉదుటున లేచి కూచుంది మిసెస్ సోమశేఖరం! ఒళ్ళంతా ఇంకా కంపిస్తోంది. ఏంకల ఇది! ఇంకా నయం! దేవుడిలాంటి భర్త! రత్నాల్లాంటి పిల్లలు! తనకిదేం రోగం! పోనీలే! కలే ఇది!

కళ్లు మూసుకోగానే చిరునవ్వుతో రామం రూపం ప్రత్యక్షమయింది. అలా ఎప్పుడూ ప్రత్యక్షమవుతూనే ఉంటుంది.

"వద్దు రామం! రావద్దు-వెళ్ళిపో! నా కళ్ళముందునుంచి వెళ్ళిపో!" తన చుట్టుప్రక్కల ఆమడదూరంలో ఎక్కడాలేని రామాన్ని ఉద్దేశించి ఆక్రోశించింది మిసెస్ సోమశేఖరం.

జగన్ పార్టీ బ్రహ్మాండంగా ఏర్పాటు చేసాడు. జగన్, మాలతి ప్రక్కప్రక్కన నిలుచుని అతిధుల్ని ఆహ్వానించారు. కళ్ళ పండువగా ఉన్న ఆ జంటను చూడగానే అందరికీ కళ్ళు కుట్టాయి.

"ఎంతపని జరిగింది!'' అనుకుని మరోసారి గుండె బాదుకున్నారు అందరూ...

అవును! ఘోరం జరిగిపోయింది... ఇద్దరు మనుష్యులు మనమధ్య బ్రతుకుతున్న మమష్యులు...మనకు మనమై ఆపాదించుకున్న సాంఘిక శృంఖలాలను భేదించుకుని సుఖపడిపోతున్నారు! హమ్మ బాబోయ్! సుఖపడిపోతున్నారు! ఓరి దేవుడోయ్ సుఖపడిపోతున్నారు!